

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/5/2016
Identifikačné číslo spisu:	3099899870
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3099899870.5

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Štatistické a evidenčné vydavateľstvo tlačív, a.s. (ŠEVT, a.s.), Plynárska 6, Bratislava, IČO: 31 331 131, zastúpenému: HMG Legal, s.r.o., Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: L. C., U. XXX/X, Z., obchodné meno Jozef Igaz - Tlačivá - Papier, Železničná 714, Trenčín, IČO: 11 751 398, zastúpenému: JUDr. Jánom Legerským, advokátom, Nám. sv. Anny 15/25, Trenčín, o ochranu proti nekalej súťaži, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 15. decembra 2015, č. k. 7Cb 38/1999-1070, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 15. decembra 2015, č. k. 7Cb 38/1999-1070 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 22. februára 2007, č. k. 7Cb 38/1999-598, rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 500.000,- Sk ako primerané zadostučinenie. Návrh na priznanie práva uverejniť rozsudok zamietol. Vo zvyšujúcej časti konanie zastavil a návrh zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 18. septembra 2008, č. k. 6Obo 94/2007-712, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 22. februára 2007, č. k. 7Cb 38/1999-598, v časti, v ktorej sa žaloba na uverejnenie rozsudku zamietla, potvrdil. V časti, ktorou bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného zaplatiť 500.000,- Sk a v časti, ktorou bol nárok na primerané zadostučinenie zamietnutý vo zvyšku v sume 6.500.000,- Sk zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 21. mája 2009, č. k. 7Cb 38/1999-789, rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 16.500,- eur ako primerané zadostučinenie a vo zvyšujúcej časti žalobu zamietol. Tretím výrokom rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutie vo veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 31. augusta 2010, č. k. 6Obo 87/2009-851, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 21. mája 2009, č. k. 7Cb 38/1999-789, potvrdil a uviedol, že o trovách odvolacieho konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku súdom prvého stupňa.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 3. februára 2011, č. k. 7Cb 38/1999-861, rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 29. septembra 2011, č. k. 5Obo 33/2011-892, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 3. februára 2011, č. k. 7Cb 38/1999-861, zrušil a vec vrátil súd prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 26. apríla 2012, č. k. 7Cb 38/1999-914, náhradu trov zastaveného konania žalovanému nepriznal. Druhým výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v časti konania o priznanie práva na uverejnenie rozsudku a v časti konania o žiadané peňažné zadostučinenie v rozsahu 100%.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 19. septembra 2013, č. k. 5Obo 91/2012-943, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 26. apríla 2012, č. k. 7Cb 38/1999-914, zrušil a vec vrátil súd prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 17. decembra 2013, č. k. 7Cb 38/1999-951, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia.

V uznesení uviedol, že žalobcovi patrí náhrada trov zastaveného konania, náhrada trov v časti konania o priznaní práva na uverejnenie rozsudku a v časti konania o žiadané peňažné zadostučinenie v rozsahu 100 %.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 9. apríla 2014, č. k. 5Obo 6/2014-973, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo 17. decembra 2013, č. k. 7Cb 38/1999-951, potvrdil.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 12. decembra 2014, č. k. 7Cb 38/1999-1030, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 2.281,64 eur za súdne poplatky a v sume 13.054,75 eur za právne zastúpenie, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, na účet Advokátskej kancelárie HMG + PARTNERS, s.r.o., vedený v Z., a.s., číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX a v sume 229,70 Eur k rukám JUDr. Jána Havláta, advokáta, so sídlom Rudnayovo námestie 1, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. októbra 2015 č. k. 5Obo 15/2015-1061 uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 12. decembra 2014 č. k. 7Cb 38/1999-1030 v časti výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 2.281,64 eur za súdne poplatky zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením z 15. decembra 2015, č. k. 7Cb 38/1999-1070, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 34.654,45 eur za súdne poplatky, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, na účet Advokátskej kancelárie HMG + PARTNERS, s.r.o., vedený v Z., a.s., číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX.

V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že žalobca uplatňuje trovy konania v časti zaplatených súdnych poplatkoch vo výške 34.654,45 eur, ktoré pozostávajú zo sumy 9.294,30 eur + zo sumy 398,32 eur za návrh na začatie konania, zo sumy 12.016,20 eur za odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 18. novembra 2003, zo sumy 12.945,63 eur za odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. februára 2007.

Vzhľadom na to, že odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu v jeho skoršom rozhodnutí (uznesenie z 12. decembra 2014), že účelnou je náhrada za súdne poplatky, vypočítaná len zo súdom priznaného plnenia, prvostupňový súd sa účelnosťou náhrady nezaoberal a žalobcovi, ktorému bola rozhodnutím súdu (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 7Cb 38/1999-951 zo 17. decembra 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 5Obo 6/2014-973 z 9. apríla 2014) prisúdená náhrada trov konania v rozsahu 100 %, priznal náhradu za zaplatené súdne poplatky v uplatnenej výške 34.654,45 eur.

Súd v odôvodnení tiež uviedol, že prisúdenú náhradu trov konania za súdne poplatky je žalovaný podľa § 149 ods. 3 O. s. p. povinný zaplatiť na účet Advokátskej kancelárie HMG & PARTNERS, s.r.o., vedený v Z., a.s., číslo účtu: XXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 15. decembra 2015, č. k. 7Cb 38/1999-1070 podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že zaviazá žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 2.281,64 eur za súdne

poplatky do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu a zároveň aby žalobcu zaviazal k povinnosti zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 302,10 eur (243,17 eur + 8,58 eur režijný paušál + 20 % DPH) do 3 dní k rukám právneho zástupcu žalovaného.

Žalovaný napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne a za také, ktorým dochádza k celkom neopodstatnenému a hrubému zásahu do základného práva žalovaného vlastniť majetok garantovaného tak v čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy SR ako aj v čl. 1 ods. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tiež aj do práva na súdnu ochranu garantovaného v čl. 46 ods. 1 a čl. 47 Ústavy SR.

Žalovaný uviedol, že predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania s prihliadnutím na účelnosť vynaložených trov potrebných na uplatnenie jeho práva, v ktorom rozhodol o náhrade trov konania v časti požadovanej náhrady za zaplatené súdne poplatky tak, že žalobcovi priznal ich náhradu len v rozsahu z uplatnených zdržovacích nárokov a z nároku na primerané zadost'učinenie v prisúdenej výške (a zároveň bez náhrady za súdny poplatok z odvolania, pri ktorom bol žalobca v celom rozsahu neúspešný), je jediným možným zákonným a spravodlivým rozhodnutím, ktoré by zodpovednosť za uplatnenie jedného z nárokov, ktoré boli predmetom konania v absolútne neprimeranej výške, neprinieslo bez akéhokoľvek právneho dôvodu na žalovaného, ale túto by ponechalo práve na žalobcovi, ktorý uplatnením neprimeraného nároku zaplatenie súdnych poplatkov v takejto výške sám zaviniť. Toto rozhodnutie však bolo odvolacím súdom zrušené, avšak sudy nezdôvodnili, z akého právneho predpisu možno vyvodiť záver, že za nesprávny odhad výšky primeraného zadost'učinenia by mal nieť zodpovednosť žalovaný a že škodné následky takéhoto neprimeraného odhadu uplatneného nároku žalobcom by mal v podobe náhrady trov konania za súdne poplatky zaplatené z neúspechu žalobcu (z nepriznanej časti nároku, ktorý bol nepriznaný až v rozsahu 92,9 % z požadovanej sumy) nieť žalovaný. Žalovaný namieta, že žalobca v dôsledku absolútne neprimeraného odhadu uplatneného nároku na primerané zadost'učinenie vynaložil za súdne poplatky sumu 32.372,81 eur a vynaloženie takejto sumy bolo v príčinnej súvislosti s neúspechom žalobcu v časti uplatneného nároku na primerané zadost'učinenie.

Žalovaný poukázal na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a § 53 Obchodného zákonníka a uviedol, že žalobca si žalobcu uplatniteľný nárok z nekalosúťažného konania, ktorý uplatniť mohol a nemusel, uplatnil v celkom neprimeranej výške a v rozsahu 92,9 % celkom nedôvodne a v konečnom dôsledku neúspešne. Ak žalobca z takto uplatneného nároku zaplatil súdne poplatky z celej výšky uplatneného nároku, tak potom musí nieť procesnú zodpovednosť za nesprávny odhad primeranosti uplatneného nároku v podobe nepriznania neúčelne vynaložených nákladov na súdne poplatky v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. akýkoľvek opačný výklad takejto situácie nemá v ustanoveniach O. s. p. opodstatnenie.

Žalovaný namieta, že sudy žiadny spôsobom neodôvodnili, z akého právneho predpisu, či jeho výkladu je možné vyvodiť zodpovednosť žalovaného za absolútne neprimeraný odhad výšky uplatneného nároku na primerané zadost'učinenie v zmysle § 53 Obchodného zákonníka žalobcom v podobe uloženia povinnosti žalovanému nahradiť trovy konania žalobcovi za súdne poplatky zaplatené z nepriznanej časti tohto nároku.

K odvolaniu žalovaného za vyjadril žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Zároveň navrhol zaviazat' žalovaného nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu žalobcu, advokátskej kancelárii HMG LEGAL, s.r.o., tak ako budú vyčíslené, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalobca uviedol, že uznesením Najvyššieho súdu SR z 9. apríla 2016 č. k. 5Obo 6/2014-973 bolo potvrdené uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo 17. decembra 2013 č. k. 7Cb 38/1999-951, ktorým súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia - právoplatne tak bola žalobcovi prisúdená náhrada trov konania v rozsahu 100 %, a to vrátane náhrady trov konania spočívajúcej v zaplatených súdnych poplatkoch. Napriek tomu, že žalobcovi bola prisúdená náhrada trov konania v rozsahu 100 %, súd prvého stupňa uznesením z 12. decembra 2014 prisúdil žalobcovi

náhradu trov konania za zaplatené súdne poplatky len v sume 2.281,64 eur (pričom žalobca si uplatňoval trovy konania v časti zaplatených súdnych poplatkov vo výške 34.654,45 eur), čo nepredstavuje ani 10 % z reálne navrhovateľom zaplatených súdnych poplatkov. Súd prvého stupňa tak nesprávne aj pri vyčíslení náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatených súdnych poplatkoch vychádzal z výšky priznaného plnenia, pretože len v tejto výške považoval trovy konania za účelne vynaložené, napriek tomu, že ust. § 142 ods. 3 O. s. p. veta za bodkočiarkou sa nevzťahuje na náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatených súdnych poplatkoch, ale len na tarifnú odmenu advokáta. Súd neprávne aplikoval pri rozhodovaní o náhrade trov spočívajúcich v zaplatených súdnych poplatkoch ust. § 142 ods. 3 O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca dovolanie, v ktorom uviedol, že aplikácia ust. § 142 ods. 3 O. s. p. veta za bodkočiarkou, týkajúca sa tarifnej odmeny advokáta aj na súdne poplatky je v rozpore s týmto ustanovením a o náhrade trov konania v časti zaplatených súdnych poplatkov už bolo právoplatne rozhodnuté tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. S názorom žalobcu sa plne dvakrát stotožnil odvolací súd v uzneseniach z 9. apríla 2014 ako aj z 27. októbra 2015. Žalobca má za to, že zdôvodnenia, ktoré poskytol Najvyšší súd SR vo svojich uzneseniach a tiež súd prvého stupňa poskytujú dostatočné a právne relevantné odpovede na všetky právne a skutkovo podstatné otázky v tejto veci. Nie je pravdou, ako tvrdí žalovaný, že odvolací súd žiadnym spôsobom právne nezdôvodnil svoje rozhodnutie a že týmito rozhodnutiami súd zasiahol do práva žalovaného vlastniť majetok alebo do práva na súdnu a inú právnu ochranu.

Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že žalobcu musí niešť procesnú zodpovednosť za nesprávny odhad primeranosti uplatneného nároku v podobe nepriznania účelne vynaložených nákladov na súdne poplatky v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobca je povinný v žalobe o peňažné plnenie vyčísliť výšku požadovaného nároku tak, aby tento bol dostatočne určitý, napriek tomu, že výška priznaného nároku závisí výhradne od úvahy súdu, ktorý v čas podania návrhu na začatie konania žalobca nepozná a zároveň súd nemôže priznať viac ako požaduje žalobca žalobou. Žalobca v konaní uviedol a doložil aj dôvody, na základe ktorých žiadal priznanie finančného zadosťučinenia práve vo výške požadovanej žalobou. Žalobca nemôže byť sankcionovaný za to, že súd na základe žalobcom uvedených dôvodov a dôkazov priznal finančné zadosťučinenie v nižšej výške. Nie je v rozpore so zmyslom práva priznať účastníkovi preukázané zasiahnutému nekalosúťažným konaním 100 %-nú náhradu trov konania v časti zaplatených súdnych poplatkov aj keď mu súd nepriznal plnú výšku požadovaného zadosťučinenia.

Žalobca nesúhlasí ani s tvrdením žalovaného, že súdne poplatky za odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. februára 2007 - 12.945,63 eur sú výdavkami navrhovateľa za jeho neúspech, a to s ohľadom na konečné rozhodnutie vo veci. Podľa žalobcu je nelogické, aby žalobca platil za to, že využil svoje zákonné právo podať odvolanie voči rozhodnutiu, ktoré nebolo dostatočne zdôvodnené a z ktorého nebolo najmä zrejmé, prečo bolo finančné zadosťučinenie poskytnuté v tak nízkej výške, napriek tomu, že bolo preukázané nekalosúťažné konanie zo strany žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

V predmetnej veci bolo súdmi rozhodnuté, že žalovaný konal nekalosúťažne a zároveň bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16.500,- eur ako primerané zadosťučinenie. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 12. decembra 2014, č. k. 7Cb 38/1999-1030, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 2.281,64 eur za súdne poplatky a v sume 13.054,75 eur za právne zastúpenie, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. októbra 2015 č. k. 5Obo 15/2015-1061 uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 12. decembra 2014 č. k. 7Cb 38/1999-1030 v časti výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 2.281,64 eur za súdne poplatky zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením z 15. decembra 2015, č. k. 7Cb 38/1999-1070, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 34.654,45 eur za súdne poplatky, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 7 O. s. p., súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto

určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Podľa ust. § 142 ods. 3 O. s. p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V odvolaní žalovaný namietal, že napadnuté rozhodnutie súdu nie je správne, keď súd nezdôvodnil, z akého právneho predpisu možno vyvodiť záver, že za nesprávny odhad výšky primeraného zadosťučinenia by mal nie byť zodpovednosť žalovaný a že škodné následky takéhoto neprimeraného odhadu uplatneného nároku žalobcom by mal v podobe náhrady trov konania za súdne poplatky zaplatené z neúspechu žalobcu (z nepriznanej časti nároku, ktorý bol nepriznaný až v rozsahu 92,9 % z požadovanej sumy) nie byť žalovaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, tak ako uviedol už aj v predošlých rozhodnutiach, opätovne podotýka, že za nie celkom primeraný odhad výšky budúceho priznaného nároku nemôže byť žalobca v rámci náhrady trov konania sankcionovaný. Opačný výklad vedie k zhoršeniu postavenia toho účastníka konania, ktorý bol v merite sporu (pri riešení základnej otázky; teda v danom prípade, či žalovaný konal nekalosúťažne) úspešný. Žalobca bol v merite sporu úspešný, keď súdy rozhodli, že žalovaný konal nekalosúťažne a žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16.500,- eur ako primerané zadosťučinenie. Je pravdou, že súd priznal žalobcovi primerané zadosťučinenie nižšie, než žalobca požadoval, to však nič nemení na skutočnosti, že žalobca bol v merite sporu úspešný. Skutočnosť, že na základe úvahy súdu bolo žalobcovi priznané finančné zadosťučinenie „len“ vo výške 16.500,- eur sa premietla do výpočtu základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta, keď sa táto vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (v tomto prípade zo sumy 16.500,- eur) tak, ako to uvádza ust. § 142 ods. 3 O. s. p. Zákon však neuvádza, že by toto pravidlo platilo pre výpočet náhrady trov konania za súdne poplatky. Najvyšší súd zastáva názor, že pokiaľ by zákonodarcu mal v úmysle, aby toto pravidlo platilo pre výpočet náhrady trov konania za súdne poplatky v prípade, keď výška priznaného plnenia závisela od úvahy súdu, zakomponoval by to do znenia ust. § 142 ods. 3 O. s. p.

Súd prvého stupňa tak správne, riadiac sa právny názorom odvolacieho súdu, uznesením z 15. decembra 2015 č. k. 7Cb 38/1999-1070 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 34.654,45 eur za súdne poplatky, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 219 ods. 1 O. s. p. napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.